

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 milimetr w 2 szpaltach, (szerokość szpalty 45 milimetrów), po 72 grosze. Dla poszukujących pracy po 20 groszy. „Marginesowe” po złotych 3.— za 1 milimetr w jednej szpalcie (szerokość szpalty 45 milimetrów).

Rok VI.

Nr. 115.

Kraków, czwartek 18 maja 1944

Nie zamówione przez Redakcję rękopisy będą zwracane autorom jedynie przy dołączeniu portu zwrotnego. Prenumerata miesięczna 6.— zł., z odrośnięciem do domu 6.50 zł. W Rzeszy z dopłatą portu 7.50 zł. W Gen. Gub. tylko prenumerata przez urzędy pocztowe. Konto czekowe: Warszawa 658.

Linja Curzona - niewystarczająca dla Kremla.

Sensacyjny wywiad szefa polskiej emigracji. — Żądania Sowietów wzrastają. — Intrygi przeciwko rządowi emigracyjnemu.

Genewa, 17 maja. „Wszystkie bez wyjątku żądania terytorjalne Sowietów mają jedynie na celu zamaskowanie prawdziwych celów bolszewików”. Takie zdanie wygłosił szef polskiego rządu emigracyjnego w Londynie Mikołajczyk w toku wywiadu, udzielonego londyńskiemu korespondentowi amerykańskiego dziennika „New York Times”.

W niezwykle interesujących wywodach, podanych przez „New York Times”, Mikołajczyk wyraża swoje zaniepokojenie z powodu niustannego powiększania przez Związek Sowiecki swoich roszczeń terytorjalnych odnośnie do obszarów, zamieszkałych przez Polaków, przy czym z naciskiem podkreślił swoje przekonanie, że

Związek Sowiecki uprawia nie-szczera grę w zakresie swoich żądań granicznych.

W r. 1940, a więc w czasie, kiedy generał Sikorski czynił starania w kierunku uzyskania zbliżenia do Moskwy i ulżenia losu tamtejszym Polakom, strona sowiecka wyraźnie dążyła do poznania przedstawicieli polskiej emigracji z generałem Sikorskim na czele, że Moskwa zadowolona była „pewną nieznaczającą regulacją granic”.

W ciągu następnego miesiąca żądania Sowietów jednak stały się

Podkreślanie nieznacznej regulacji granic ustąpiło miejsca żądaniu t. zw. „linji Curzona”, a więc linji, przy której wszystkie ważne wschodnie centra b. państwa polskiego przypadłyby Związkowi Sowieckiemu. Kiedy emigracja polska nie zgodziła się na uznanie tych niezmierzonych aspiracji sowieckich,

Moskwa rozpoczęła intrygi przeciwko rządowi emigracyjnemu,

które znalazły punkt kulminacyjny w żądaniu, aby wszyscy czołowi reprezentanci polskiej emigracji zrezygnowali ze swych stanowisk. W obecnej chwili sytuacja przedstawia się tak, że

Sowiety nie zadawają się już także linją Curzona.

W tych warunkach należy przyjąć, oświadczył w konkluzji Mikołajczyk, że wszystkie te terytorjalne żądania sowieckie mają jedynie na celu przesłonięcie innych planów Unji Sowieckiej przed oczami światowej opinii publicznej.

Ks. Orlemański złożył godność kapłańską.

Berno, 17 maja. Angielska agencja prasowa „Exchange” donosi z Nowego Jorku, że ks. Orlemański, który jak wiadomo był ostatnio w Moskwie, na zarządzenie swego przełożonego biskupa O’Leary złożył godność kapłańską.

W ubiegłą niedzielę nie brał on udziału w żadnym z czterech nabożeństw w kościele Matki Boskiej w Springfields. Orlemański, który był zmuszony opuścić gminę katolicką aż do zniesienia zarządzeń, wydanych przeciw niemu, zwrócił się za pośrednictwem nuncjusza papieskiego w Waszyngtonie z podaniem do Stolicy Apostolskiej.

Kwatermistrze bolszewizmu.

Budapeszt, 17 maja. Ultimatywne wezwanie Anglo-Amerykanów do europejskich sprzymierzeńców Rzeszy Niemieckiej, aby niezwłocznie ustąpili z akcji wojennej, gdyż w przeciwnym razie będą niszczeni, odpięta prasa węgierska, zaznaczając, że uwzględnienie takiego wezwania byłoby równoznaczne z samobójstwem.

„Widocznie Anglo-Amerykanie usiłują, wobec braku wojskowych sukcesów, sztuczkami dyplomatycznymi robić propagandę prestiżową” — tak pisze „Magyarország” i stwierdza ponownie, że Londyn i Waszyngton swoją polityką wojenną i prowadzeniem wojny robią się ponownie same kwatermistrzami bolszewizmu. „Pester Lloyd” w swym wtorkowym wydaniu pisze, że skoro Moskwa zapowiada już zupełną okupację swego czeskiego sprzymierzeńca, to jaki los oczekiwaliby dopiero Węgry w razie zwycięstwa niemieckiego. Węgry są prze-

konane, że jej przyszłość zabezpieczona być może tylko, po stronie Niemiec i że musi wytrwać w niewzruszonej wierności u boku Rzeszy.

Pogrzeb metropolity Sergiusza, który odbył się w tych dniach w Rydze, przy udziale tłumów publiczności. Metropolita, głowa prawosławnego kościoła w krajach bałtyckich, został zamordowany przez bolszewickich agentów.

Wielka obronność wału atlantyckiego.

Podróż inspekcyjna marszałka Rommla w Normandji.

Berlin, 17 maja. Generalny marszałek polny Rommel dokonał w tych dniach inspekcji niemieckich urządzeń obronnych w Normandji i przekonał się przytem o wysokiej sile bojowej i gotowości obronnej wszystkich fortec, punktów operacyjnych i innych obiektów obronnych.

Specjalną uwagę zwrócił marszałek polny Rommel na zapory lądowe i morskie, wzmocnione jeszcze w ostatnich miesiącach. W czasie swego objazdu marszałek Rommel zwiedził również kilka odcinków na wybrzeżu normandzkim, głównie pe-

wien punkt, położony w pobliżu Cherbourg, który aljanci w ciągu dwóch kolejno po sobie następujących nocy zaatakowali bombami najeźdźczego kalibru. Obiekty fortyfikacyjne pomimo trafienia przez liczne bomby, wykazywały jedynie nieznaczne szkody materialne. Strat w ludziach nie było. Również cały sprzęt bojowy zachował swą pełną zdolność do działania. Inspekcja potwierdziła ponownie wysoką siłę bojową niemieckich urządzeń obronnych nad wybrzeżem francuskim wobec każdego, nawet niespodziewanego ataku od strony morza, czy też z powietrza.

Malaria zagraża wojskom aljanckim.

Genewa, 17 maja. Do głównych trosk brytyjsko-amerykańskiej naczelniej komendy w południowych Włoszech należy zły stan zdrowotności wojsk, które wskutek zachorowań na malarię ponoszą liczne dodatkowe straty.

Można przyjąć jako zupełnie pewne, że liczba zachorowań w ciągu lata wielokrotnie się zwiększy, ponieważ znaczna część wojsk brytyjsko-amerykańskich przebywa na obszarach południowo-włoskich, stanowiących centra malaryczne. Szczególnie zaniepokojenie budzi obszar przyczółka desantowego Anzio-Nettuno, gdzie malaria nawet przedtem, pomimo wszelkich prac nad osuszeniem gruntów, nie udało się nigdy w zupełności usunąć, obecnie jednak, wskutek zniszczenia kanałów i zwiększenia się ilości stojących wód, niebezpieczeństwo tej epidemii silnie wzrosło w gorących miesiącach od końca kwietnia do połowy października. Dla wojsk niemieckich, stojących w tych samych obszarach, niebezpieczeństwo epidemii jest znacznie mniejsze, a to tak z powodu zarządzeń zapobiegawczych, jak i z powodu znacznego wzniesienia gór Albańskich, dochodzącego do 1000 m. Jako dalsze obszary malaryczne uchodzą przedewszystkiem prowincja Foggia ze znajdującym się tam brytyjsko-amerykańskim portem lotniczym, okolica Volturno i pasy nadbrzeżne nad Adriatykiem.

W związku z niebezpieczeństwem malarii, grożącym w porze letniej jednostkom brytyjsko-amerykańskim, oświadczył niedawno szef północno-amerykańskiej służby zdrowia, generał-lekarz Thomas Parran w Neapolu, że choroby, występujące w południowych Włoszech, należą do najgroźniejszych przeciwników wojsk Stanów Zjednoczonych.

Przeciwko wojnie bombowej.

Sztokholm, 17 maja. W odezwie, opublikowanej przez dzienniki „Stockholms Tidningen”, „Svenska Dagbladet”, „Dagsposten” i „Folketsdagblad”, zwraca się cały szereg wybitnych kobiet szwedzkich przeciwko terrorystycznej wojnie bombowej.

Ze szczególnym podziękowaniem odnoszą się one przytem do biskupów z Chichester, Gloucester i Birmingham, jak również do proboszcza katedralnego Inge za to, że zajęli oni stanowisko przeciwko wojnie bombowej, skierowanej na ludność cywilną. — W odezwie tej znajdujemy m. in. następujące szczegóły: Wywano bomby i bańki z fosforem nigdy nie powinny być skierowane przeciwko celom cywilnym, jak szpitalom, kościołom i zabytkom kultury, nie mówiąc już wogóle o dzieciach, kobietach i starcach.

„Dziewica Orlemańska”

(H. J.) Od czasu do czasu zjawiają się na szerokiej widowni życia politycznego nowe, dotychczas nieznane nazwiska. Wchodzą one w skład słownika politycznego naszych dni, stają się pojęciami, budzą pewne wyobrażenia i dookoła nich powstaje sieć wiadomości i komentarzy.

Obecnie wyprzedził na widownię nieznany ksiądz Orlemański, ze Stanów Zjednoczonych, dzięki swej wizycie u Stalina, poświęconej, według wieści zagranicznych, „reorganizacji” emigracyjnego koła w Londynie w duchu bolszewickim.

Z kokona nicości wystrzelił nowy motyl: niewiadomo czy lątka jednodniówka, czy też miesięczny, albo może nawet roczny. Zaczęło się nim zajmo-

wać, komentować jego krok, powtarzać jego nazwisko. I to nazwisko przypominało starą, ale charakterystyczną anegdotę warszawską.

Było to przed wojną światową: Na Nalewkach żył sobie handlujący pewien kupiec Izraelita, Orlemański. Graby, ubrany w jedwabny w sobotę chlał kupiec, z dużą ryżą brodą, budził dzięki swemu nazwisku zainteresowanie dowcipnistów i złośliwych. W mieszkaniu p. Orlemańskiego rozbrzmiewał nieraz telefon — i to zawsze w nocy — a gdy kupiec podchodził do aparatu, słyszał nieznanego glos, który pytał:

— Przepraszam, że panu przeszkadzam, ale chciałem się tylko dowiedzieć, czy pan jest kuzynem Dziewicy Orlemańskiej?

Odpowiedzi zazwyczaj nie było, gdyż handlarz z Żelaznej Bramy nie wiedział, kim była owa Dziewica Orlemańska, rzucił tylko rozłoszczony słuchawkę.

Otóż jeśli zachodziła wątpliwość, czy Orlemański był kuzynem Jeanny d’Arc, to, zdaje się, nie zachodzi żadna wątpliwość, iż ks. Orlemański nie jest jej krewnym. A mimo to mogłyby istnieć pewne w tym kierunku pozory: Dziewica Orlemańska ratowała Francję przed angielskim zalewem, dzięki swej natłoniętej, potężnej sile woli, dzięki mocy, którą włożył w jej serce Bóg, dokonała dzieła, które było cudem. Przypłaciła swój patriotyzm najbardziej szlachetnego i wspaniałego rodzaju męczeńską śmiercią na stosie w Rouen; później uznano jej czyn i z złotą aureolą weszła w poczet świętych Kościoła Katolickiego.

Misję ks. Orlemańskiego starano się nasświetlić jako wielki czyn, o doniosłości pierwszorzędnej, a jego osobę przyozdobić cechami „wielkiego patriotyzmu”.

Alc cóż czyni ksiądz Orlemański?

Chce rozbić wewnętrznie emigracyjne koło londyńskie, chce wprowadzić do przysłowiowej owczarni wilka, któryby wkrótce załatwił się z owczarnią znanym nam systemem kremlowskim.

Nie należy się dziwić Stalinowi, że posługuje się ks. Orlemańskim jako narzędziem: należy się jednak dziwić katolickiemu kapłanowi, który pomaga systemowi, wrogiemu nie tylko wobec katolicyzmu, ale wobec wszelkich do dziś uznanych zasad ludzkości. Ma się stać to, co się stało we Włoszech, gdzie Badoglio zgodził się na wprowadzenie komunistycznych ministrów do rządu, i co w Komitecie Algierskim uczynił de Gaulle. Ale co za niekonsekwencja, co za przewrócenie pojęć do góry nogami. Nastawienie Polaków od dawien dawna jest przeciw antybolszewickie!

W takim więc razie dlaczego koło emigracyjne miałyby ugiąć się przed wolą partnera tych aliantów, nie mających w dodatku bezpośredniej nady nimi egzekutywy? A że nie życzą sobie ingerencji Rosji Sowieckiej, o tem chyba przekonali już cały świat.

Komu więc jest to potrzebne?

Nie emigrantom, nie ich zwolennikom, lecz Stalinowi i zapewne samemu ks. Orlemańskiemu.

Dziwny to ksiądz katolicki, jak dziwny jest ten cały pomysł! Mówimy dziwny, nie chcąc używać zbyt ostrych wyrażań... Dlatego też sądzimy, że nie ma podobieństwa między Dziewicą Orlemańską a ks. Orlemańskim, a gdyby już poplecznik Stalina reflektował na jakieś podobieństwo, to powinien przynajmniej spać się ze wstydu tak, jak bohaterka Francji i wielka święta spaliła się na stosie, nie w przenośni, a rzeczywistości...

Podobieństwo podobieństwem, ale jedna litera dużo znaczy...

*

Ostatnie wydarzenia w dziedzinie stosunków między Kremlm a emigracyjnym rządem w Londynie komentuje również prasa szwedzka. Jest ona zdania, że mimo dotychczasowych niepowodzeń Stalina w nawiązaniu stosunków z emigracyjnym rządem polskim, nie traci on nadziei, że w końcu takim czy innym podstępem lub sprytnym chwytym mu się to uda. Wskazują też na lekkie wstrzymanie się Stalina od wywierania presji na Amerykę, a to z tego powodu, że ujawniły się w Stanach Zjednoczonych silne objawy niechęci wobec Rosji Sowieckiej, które oczywiście są bardzo nie na rękę Rooseveltowi. Chodzi bowiem o to, że Roosevelt potrzebuje do swoich wyborów, mających się odbyć jesienią jak najwięcej głosów, a Stany Zjednoczone zamieszkuje 6 milionów obywateli amerykańskich — Polaków, którzy bezwzględnie nie będą głosować za Rooseveltem, jeśli będą zdania, że tenże występuje się Kremlowi. Chodzi więc o to, aby przedstawić tamtejszym Polakom — Stalinowi, jako z gruntu zmienionego, zdemokratyzowanego naczelnika państwa. Odpowiednim chwytym było w tym wypadku wyszukanie księdza Orlemańskiego, który konferował, jak donosiliśmy, ze Stalinem i Molotowem przy jednym stole, co uchwycone zostało na zdjęciu, obiegającym prasą zagraniczną.

Chwył Stalin, jakkolwiek pomyślany sprytnie, nie dał jednak właściwego efektu, a wręcz przeciwnie, popsuł całą sprawę. Świadome swej roli narodowej i przywiązane szczerze do wiary społeczeństwo polskie w Stanach U. S. A. potępiło całkowicie ten gościnny występ księdza Orlemańskiego. Cieszący się dającym autorytetem w kraju polski ksiądz monsignour Bojanowski wystąpił w prasie z otwartą deklaracją, że znaną mu jest rola, do jakiej Sowiety chciały użyć księdza Orlemańskiego. Oświadczył on, że pracował z nim wspólnie w Seminarjum Duchownym, to też jest o nim zarjento-

wony. Ksiądz Orlemanski otrzymał od Moskwy polecenie odpowiedniego wpływu na Polaków amerykańskich, aby ułatwić działanie rządowi Roosevelta w sprawie polskiej. Ksiądz Bojanowski oświadczył dalej, że „Polska ma być, podobnie jak sprzeł amerykański, wydana Sowietałom i wydzierżawiona na podstawie umowy dzierżawnej”. Jest on zdania, że odpowiednie umowy zostały zawarte w Teheranie, przyczem Polska ma stanąć zapłatą za rzućenie armii sowieckiej na zachód, z chwilą, gdy Sowiety dojdą do linii Curzona.

NA MARGINESIE.

Wrażenia z Angji.

Sztokholm, 17 maja. W związku z ostatnimi zeznaniami mieszańcami, spędzonymi na urlopie w Londynie, oświadcza londyński sprawozdawca czasopisma amerykańskiego „Time”, że doszedł on do następującego przekonania:

Wojna obecna jest wojną toczącą się pomiędzy mocarstwami wielkimi. Jedynie tylko one same decydują o postawieniach wojskowych i politycznych. Zwycięskie mocarstwa wielkie decydują o pokoju i o losach świata. Oświadczenie Karty Atlantycznej jest bardzo miłe, nie przedstawia ono jednakowoż żadnej konkurencji dla polityki mocarstwowej. Małe narody zadowolili się będą musieli takim światem, który ukształtowany będzie stosownie do planów trzech wielkich mocarstw, chyba, żeby były one zmuszone włączyć się do poszczególnych stref pojedynczych wielkich mocarstw. Teza, postawiona przez londyńskie pismo „Ekonomist”, że mianowicie kraj, będący w sławie prowadzić wojnę przeciwko innemu mocarstwu w sposób samodzielny i niezależny, zabiega się do rządu wielkich mocarstw, oznacza niewątpliwie, że Stany Zjednoczone i Unja Sowiecka są wielkimi mocarstwami, podczas gdy Wielka Brytania zalicza się do nich tylko warunkowo.

Odnosnie do polityki zagranicznej Wielkiej Brytanji, pisze dalej „Time”, że w ostatnich 12 miesiącach wyznaczyła sobie Anglja m. in. następujące wytyczne:

Scislejsze gospodarze i polityczne umowy z dominjami i kolonjami i wogóle z imperjum, zażyte stosunki ze Stanami Zjednoczonymi, przyjaźń i współpraca z Unją Sowiecką. Anglja jest zdania, iż nie posiada ona żadnej możliwości sprzeciwiania się Unji Sowieckiej w sprawie zabierania dla siebie w Europie wschodniej wszystkiego tego, czegokolwiek pragnęła. W ramach jednak ogólnej swej „polityki negatywnej” Anglja żywi jeszcze wciąż nadzieję, że będzie ona mogła dopilnować własnych interesów na pewnych pozycjach kluczowych.

Unja „sowieckich republik bałkańskich”.

Sztokholm, 17 maja. Z przeznaczonych dla angielskich dzienników „Daily Herald” i „Daily Mail” sprawozdania z Kairo wynika, że Grecy i Bułgarzy przywódcy komunistyczni uchwalili podjąć inicjatywę utworzenia unji sowieckich republik bałkańskich.

Za greckich komunistów podpisał odpowiedni układ Yanni Joannides, zaś za bułgarskich komunistów Duszan Daskalew. W pewnym szeregowym punkcie tego aktu mówi się: Ze Stambułu i Dardaneli utworzona zostanie pod kontrola Sowietałom niezawisła autonomiczna republika rad.

„Inwasionitis” — nową chorobą.

Sztokholm, 17 maja. Aleksander Crifford występuje w dzienniku „Daily Mail”, według doniesienia londyńskiego korespondenta tutejszego pisma „Morgen Tidningen”, przeciwko licznej spekulacji na temat drugiego frontu. Pisze on, że te spekulacje i domysły wywołały wśród szerokiej mas brytyjskiej pewną chorobę, którą możnaby nazwać „Inwasionitis”. W prasie choroba ta znajduje swoje u-zewnętrzaenie w formie historii.

„Pośrednicy i żydzi niepożądani”

Sztokholm, 17 maja. „Daily Worker” krytykuje pewny inerat, który ukazał się niedawno w „Surrey Comet”. Ineratem tym poszukiwani są nabywcy starych kosztownych klejnotów, jak również wyrobów złotych i srebrnych, pochodzących ze starej spuścizny rodzinnej. Przy końcu inersatu zaznaczono wyraźnie, że „pośrednicy i żydzi są niepożądani”. Ten utep krytykuje „Daily Worker” i żąda wdrożenia dochodzeń. W miarę możliwości autor inersatu powinien być — według propozycji „Daily Worker” — postawiony przed sąd za „antysemicką demonstrację”.

Niedobór pszenicy w Angji.

Sztokholm, 17 maja. Jak donosi „Manchester Guardian” Angji grozi wielki niedobór pszenicy, gdyż zamorskie zapasy pszenicy zostały zużyte w zastraszającym tempie. W Kanadzie, kraju największego eksportu pszenicy, skończyły się ostatecznie już zapasy, kiedy zalewano rynek pszenicą. Główną przyczyną tego jest, że Stany Zjednoczone, które również eksportowały pszenicę, obecnie importują ogromne ilości pszenicy i to dla innych celów, nie dla wypieku chleba, wobec czego można już przewidzieć, że Stany Zjednoczone zużyją swoje zapasy pszenicy w ciągu bieżącego roku i będą potem uzależnione w wielkiej mierze od dostaw kanadyjskich. Grożącego poważnie braku chleba nawet argentyńskie i australijskie zapasy prawdopodobnie nie będą mogły uzupełnić, o ile nie zostaną wydane ostre zarządzenia, mające na celu powstrzymanie obecnego rozwoju tej dziedzi-ny importu na terenie Ameryki Północnej.

Ataki alianckie na południowym froncie włoskim trwają dalej.

Berlin, 17 maja. Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z Głównej Kwatery Führera w dniu 16 maja:

Z frontu wschodniego raportowano tylko lokalną działalność bojową nad dolnym Dniestrem i na Podkarpaciu.

Formacje artylerji przeciwlotniczej armji lądowej zestrzeliły od rozpoczęcia kampanji wschodniej 2.000 samolotów nieprzyjacielskich, z tego jedynie 275-ty i 270-ty dywizyjony artylerji przeciwlotniczej armji lądowej uzyskały 300 zestrzałów.

Na froncie południowo-włoskim nieprzyjaciel przy użyciu nowych dywizyj piechoty i czołgów kontynuował swe ataki na nasz system obrony z punktem ciężkości na południe od Cassino. Po zaciętych zmiennych walkach utraciono kilka pozycji wyżynnych. Na innych odcinkach o-

czyszczono w przeiwataku lokalne włamanie.

Silna formacja samolotów bojowych zbombardowała z dobrym skutkiem w późnych godzinach wieczornych dnia 15 maja nieprzyjacielskie punkty oparcia w rejonie bojowym Cassino. Powstały pożary i eksplozje.

Podczas ataków pojedynczych brytyjskich samolotów nekających na rejon miast Köln i Mannheim oraz podczas nalotów na zatokę Kilońską zestrzelono u-biegłej nocy 4 samoloty nieprzyjacielskie.

W pierwszych godzinach rannych dnia 16 maja silne formacje ciężkich niemieckich samolotów bojowych zaatakowały wielką liczbą bomb burzących i zapalających brytyjskie miasto portowe Portsmouth.

„Aljanci muszą zrewidować poglądy o nalotach”

Cyryl Falls o wynikach wojny powietrznej.

Genewa, 17 maja. Komentator wojskowy „Timesa” Cyryl Falls stwierdza w artykule na temat wojny powietrznej aliantów, że ci, którzy przypisują lotnictwu znaczenie czynnika rozstrzygającego wojnę, przecoczą szereg okoliczności, sprzyjających przeciwnikowi.

Wielu padło ofiarą tego błędnego rozumowania. Zasadniczo należy wymienić 5 takich okoliczności: obrona przeciwlotnicza, moralna siła oporu, podział i rozmięszczenie w przestrzeni przedsięwzięstw wojennych, inne zarządzenia ochronne przeciwko skutkom bomb lotniczych, szybkie dojście przeciwnika do równowagi po atakach powietrznych.

Na temat obrony przeciwlotniczej szkoda tracić wiele słów. Każdy, kto przecenia skuteczność bomb, musi przyznać, że z całą pewnością olbrzymia siła uderzenia szybkiej samolotów myśliwskich zwiększa się w czasie ich ataków na formacje bombowców. Dziś już się jej nie lekceważ, podobnie, jak i skutecznego ognia ziemnej obrony przeciwlotniczej.

Co się tyczy siły oporu, to doświadczenia uczy, że nerwy raczej wzmacniają się, niż osłabiają wskutek ataków bombowych. Rozdziału i rozmieszczenia w terenie za-

kładów produkcyjnych Niemcy dokonali do pewnego stopnia już przed wybuchem wojny, a następnie te akcje jeszcze wzmo-cnili. Dla lotnictwa bombardującego aliantów wynikiły z tego nowe trudności. Ścisłej z tem pytaniem jest związane zagadnienie ochrony takich zakładów, jakie da się skutecznie przez wzmożenie samego gmachu fabrycznego lub jego zamaskowanie.

Wkońcu pozostaje jeszcze sprawa szybkiego przyjsięcia przeciwnika do równowagi po atakach powietrznych. Bez względu na działalność paraliżującą ataków powietrznych, możliwym jest jednak w zdumiewająco krótkim czasie ponowne uruchomienie produkcji najważniejszych zakładów fabrycznych.

Oznacza to — pisze dalej Falls — że aljanci muszą zrewidować swoje pojęcia o skutkach bombowych. Oznacza to, że cel tych ataków, mianowicie próba osłabienia przeciwnika musi trwać o wiele dłużej, niż to wzmawiali sobie w swoim czasie entuzjści lub niż pozwalają się domyślać dzisiejsze artykuły i mowy propagandowe. Czystem szaleństwem jest twierdzenie, że przy pomocy samych ataków powietrznych da się uzyskać zwycięstwo.

Specjalność Moskwy: Deportacja etapami.

Lizbona, 17 maja. Czasopismo „Weekly Review” publikuje sprawozdanie o praktycznym przeprowadzaniu deportacji przez bolszewików w krajach bałtyckich.

Sprawozdanie to pochodzi z pióra Litwina nazwiskiem Devine, naturalizowanego w Stanach Zjednoczonych, który wysiedlony został przez bolszewików i oswobodzony przez ambasadę amerykańską w Moskwie.

Opowiada więc dr. Devine, że w dniu 28 listopada 1940 r. pod liczbą 0054 sowiecki komisarz ludowy dla Litwy Guzewitius wydał rozkaz zaklasyfikowania wszystkich Litwinów. W wyniku tej klasyfikacji wykonywane następnie etapami deportacje wszelkiej ludności, w której miejsce zamieszkania zwozi ludność z głębi Unji Sowieckiej.

Do pierwszej grupy deportacyjnej zaliczono członków lub byłych członków partji politycznych z wyjątkiem komunistów lecz łącznie z przynależnymi do wszelkich kierunków marksistów, a szczególnie socjaldemokratów, trockistów i anarchistów, dalej wszelkich robotników fachowych zatrudnionych w przemyśle drzewnym, spożywym, budowlanym i metalowym, chłopów posiadających ponad 5 ha gruntu, robotników i pracowników poczty i kolei, uchodźców politycznych, emigrantów i przedstawicieli firm zagranicznych, osoby posiadające doświadczenie w pracy zagranicznej i utrzymujące kontakt z zagranicą,

esperantystów, personel Czerwonego Krzyża, a wreszcie członków wszelkich zrzeseń religijnych.

Po zestawieniu takiego „katastru” dokonywano deportacji według swobodnego uznania nowych „tyranów litewskich”. Rząd sowiecki zamierzał pierwotnie wysiedlić trzecią część całej ludności Litwy, zupełnie wykonaniu tego planu stanęło jednak na przeszkodzie wkroczenie wojsk niemieckich. Następnie wspomniane pismo przytacza cyfry dotyczące tych deportacji, obejmujące dziesiątki tysięcy osób.

Już przed rozkazem nr. 0054 bezpośrednio po „wyborach” dokonano licznych aresztowań szczególnie osób zaangażowanych politycznie. Pewnego byłego ministra litewskiego poddano torturom na sposób średniowieczny, a mnóstwo osób torturowanych postradalo zmysły.

Sprawozdanie kończy się stwierdzeniem, że Sowiety odmówili wszelkich wyjaśnień co do losu deportowanych i to z tem uzasadnieniem, że chodziło w danym wypadku o „poddanych sowieckich”.

Do wywodów pisma „Weekly Review” dodaje lizboński dziennik „Voz” komentarz, że dzieje się żadna miara nie można sojusznikom Niemiec, jeżeli w takich warunkach odmownie się odnoszą do wezwań Anglo-Amerykanów wymagających zaprzestania walki i poddania się okupacji Sowietałom.

„Daily Mail”:

Sytuacja w Czungkingu chaotyczna.

Sztokholm, 17 maja. Pod tytułem „Tragedja w Chinach” pisze o sytuacji w Czungkingu „Daily Mail”: „Sytuacja zaopatrzeniowa w Chinach czungkińskich jest wprost chaotyczna. Armja jest niedożywiona i grasiąją wśród niej zarazy. Brak zupełnie ciężkiego uzbrojenia, jak czołgów i artylerji, a armja dysponuje tylko bardzo niewielką ilością samolotów. Wojskowe niepowodzenia nie są jednakże największą troską Chin czungkińskich. Kraj jeszcze jest bardzo daleki od zjednoczenia pod jednolitym przywódcą. Istnieje rozłam na dwie części, a to na rząd komunistyczny i rząd Kuomintangu. Od trzech lat wystawiona jest armja 500.000 żołnierzy Czangkaiczeka do nadzorowania armji północno-chińskiej. Nie wytrzebiono też tradycyjnej korupcji. Dokładnych informacyj o stosunkach w Chinach czungkińskich nie można otrzymać wskutek żelaznej cenzury.

Zwycięskie operacje w Burmie.

Tokio, 17 maja. Akcje oczyszczające, podjęte przeciwko 6-tej brygadzie 81-ej połud-

niowo-afrykańskiej dywizji na lowym brzegu rzeki Maju, mają nadal pomyślny przebieg dla Japończyków. Jak donoszą z frontu burmańskiego, Japończycy zajęli kilka punktów operacyjnych, wskutek czego wojska alianckie nie mogą już obecnie otrzymywać posiłków z powietrza. Wojska japońskie posuwają się obecnie ku północy, aby odejść odwrót aliantom.

Zginęli w ogniu artylerji.

Berlin, 17 maja. Wojska anglo-amerykańskie, atakujące od dnia 12 maja na zachodnim odcinku frontu południowo-włoskiego, poniosły już w pierwszych 48-miu godzinach tak ciężkie straty, że ich energia ofensywna widocznie osłabła.

Sierżant amerykański Roger Dalkin z Chicago, który dostał się do niewoli, opowiada, co następuje: Generał Alexander przyrzekł nam najsilniejszą ochronę artylerji, samolotów bojowych i czołgów. Mimo tego nasz pułk już w drugim dniu walk był zupełnie rozbity. Ogień niemieckiej artylerji i granatników był straszny, a mimo

to musieliśmy nieustannie biec pod gradem kul i granatów. Wieczorem drugiego dnia posunęliśmy się o 500 metrów. Schron dowóztwa naszego bataljonu został jednak trafiony celnym granatem. Dowódca bataljonu i jego sztab ponieśli śmierć na miejscu. Cały bataljon został wybity z wyjątkiem kilku zaledwo ludzi, którzy dostali się do niewoli niemieckiej. Jedynie tylko na odcinku naszego wypadu nalicyliśmy przeszło 200 poległych żołnierzy amerykańskich. Wszyscy oni zginęli w ogniu artylerji niemieckiej.

Rzym oczekuje spokojnie dalszych działań.

Berlin, 17 maja. Na marginesie anglo-amerykańskiej ofensywy we Włoszech południowych donosi korespondent rzymski szwajcarskiej agencji informacyjnej, że między ludnością rozszerza się przekonanie, iż Niemcy nie łatwo zmuszone być mogą do opuszczenia swych linii obronnych. Zdanie to rozpowszechnione jest w mieście do tego stopnia, że nikt nie przygotowuje się wogóle na wypadek ewakuacji. W Rzymie panuje absolutny spokój. Każdy zajmuje się zwykłą swą pracą. Od szeregu miesięcy nie napotyka się już żadnych niemieckich formacji wojskowych. Z pominięciem obszarów miejskich odbywa się transport wojsk na pozycje, położone na południe od Rzymu. Władze wydały nowe rozporządzenia, które zabezpieczyć mają dokładną kontrolę wszelkich pojazdów. Dopuszczone są do ruchu jedynie samochody Czerwonego Krzyża, służby sanitarnej oraz transportów żywności dla ludności miejskiej. Takim sposobem obserwuje Rzym, jako miasto otwarte, operacje wojenne, toczące się na południu.

Rumuński komunikat wojenny.

Bukareszt, 17 maja. Naczelna komenda rumuńskiej armji komunikuje w dniu 15-go maja co następuje:

Nad dolnym Dniestrem podjął nieprzyjaciel kilka silnych przeiwataków, aby odzyskać z powrotem utracone zeszłego tygodnia tereny. Zostały one z wielkimi stratami odparte. Miejscewoy atak niemiecki na zakręcie rzeki postępuje naprzód. Na pozostałym froncie w Besarabji i Moldawji nie wydarzyło się nic szczególnego.

Szwedzkie samoloty uległy katastrofie.

Sztokholm, 17 maja. Na wschód od wyspy Gotland pewien niemiecki statek spostrzegł i uratował trzech ludzi pływających w lodzi gumowej.

Była to część załogi pewnego samolotu szwedzkiego, składającej się z czterech ludzi, którzy nie powrócił z dokonanego w poniedziałek startu z obszaru wyspy Gotland. Czwarty członek załogi dotychczas nie został odnaleziony. Jeden z samolotów szwedzkich, który miał odszukać wspomnianą maszynę, również zaginął. Ten samolot również posiadał załogę składającą się z czterech ludzi.

Konsultacja w Białym Domu.

Sztokholm, 17 maja. Ambasador Stanów Zjednoczonych w Londynie Winnaut, jak donosi brytyjska służba informacyjna, przybył do Waszyngtonu celem zasięgnięcia opinii u sekretarza stanu Hulla i prezydenta Roosevelta. Również ambasador Stanów Zjednoczonych w Moskwie Harriman znajduje się obecnie w Waszyngtonie celem konsultacji.

W kilku wierszach.

Jak donoszą z Londynu, komitet wykonawczy brytyjskiej Partji Pracy postanowił wobec sytuacji komunikacyjnej w Anglii odrzucić doroczną konferencję Labour Party oraz konferencję kobiet Labour Party, wyznaczone na Zielone Świąta, względnie w czerwcu.

Szeł państwa marszałek Petain przyjął posła węgierskiego von Bobrik, który doręczył mu odrębne pismo regenta Węgier, admirała Horthy'ego.

Fiński komunikat wojenny z 15 maja ma następujące brzmienie: Ma przemykach karelskim i Aunus ożywiła nieprzyjacielska akcja oddziałów wypadowych. Z innych punktów niema nic ważnego do raportowania.

W miesiącu grudniu stwierdzono w Turcji 400 wypadków tyfusu, z czego 11 w Stambule.

Rumuński biskup połowy, dr Ciopron, odprawił po przybyciu z frontu w siedmiogrodzkiem mieście Karlsburg nabożeństwo dla besarabskich uchodźców, w czasie którego oświadczył, że żołnierz rumuński walczy z całym poświęceniem o istnienie narodu i jego naturalne granice.

W późnych godzinach popołudniowych dnia 15 maja brytyjska łódź podwodna, pływająca w stanie wynurzonem na morzu Śródziemnem, ostrzeliwała kolo francuskiego wybrzeża kilka francuskich łodzi rybackich.

Na morzu Czarnem najechał turecki żaglowiec na miedź i wyleciał w powietrze.

Syn amerykańskiego prezydenta Roosevelta, 33-letni Elliot Roosevelt, rozwiędziony został na wniosek drugiej swej żony. Zarzuciła ona swoemu mężowi złośliwe oszczerzenie i brutalne traktowanie. Przynano jej troje dzieci oraz polowe znacznych udziałów w spółkach akcyjnych w stanie Texas.

Jak zarząd brytyjskich kolei ogłasza, zostaną w ciągu całego lata wstrzymane dalsze brytyjskie pociągi osobowe poprzedniego zawiadomienia. Na podstawie odnośnego zarządzenia, już teraz wycofano z ruchu pewną ilość pociągów.

Jak donosi dziennik „Aftonbladet”, amerykańskie bombowce usiłują bezskutecznie bombami rozsadzić olbrzymią zapórę na rzece Yukon, powstałą wskutek spiętrzonych lodów, które spowodowała już zalanie miasta Dawson ty. Obecnie do wysadzenia tej zapory lodowej mają być użyte bombowce kanadyjskie.

KRONIKA

Dzisiaj: Paschalis
Jutro: Wniebowstąpienie
*
Dzisiaj obowiązuje zaciemnienie od g. 21.00 do 4.00

Nauka szkolna po nocnym alarmie.

Kraków, 17 maja. Zarządzone, iż w dniu następującym po nocny, w której był alarm, trwający aż poza godzinę 24-tą, przedpołudniowa nauka szkolna rozpoczyna się dopiero od trzeciej lekcji.

Zarządzenie to obowiązuje wszystkie szkoły za wyjątkiem obowiązkowych szkół zawodowych. Ubytek spowodowany przez to w szkolnym programie dnia może być wyrównany przez przedłużenie normalnego czasu nauczania aż po godzinę 13.15.

Wykorzystanie nieużytków.

Kraków, 17 maja. Odnosne władze skierowały ostatnio odpowiednie odczyty do wszystkich gmin wiejskich i miejskich, wzywając w nich ludność do uprawy leżących dotąd odleglim parcel budowlanych, trawników itp.

Wykorzystanie tych nieużytków ułatwi znacznie zaopatrzenie ludności.

Kronika żałobna.

Kraków, 17 maja. W ostatnich dniach zmarli w Krakowie: Marja Jocińska, lat 38, urzędniczka; Roman Piątkiewicz, lat 60; Wanda Stefa, lat 64; Jadwiga Stark, lat 72, wdowa po lekarzu; Ludwika Bulek, lat 75; Jadwiga Skurczowska, lat 50; Marja Adamska, lat 54; Antoni Pawlik, lat 38, szofer; Małgorzata Kolarz, urodz. w 1943 r.; Julja Wejtaniewicz, wdowa po śluszarzu tramwajowym; Roman Balicki, lat 32, szofer kolejowy; Józef Cmielowski, lat 58, portier Elektryczni Miejskiej; Stanisław Kozłowski, lat 67, emerc. kolej.; Piotr Czech, lat 82; Leon Kos, lat 61, malarz; Stanisław Mitra, lat 67, emerc. miejski.

KURS STAWIANIA PIECÓW. Sześćdziesiąty krakowski kurs stawiania pieców, odbywa się obecnie 5-tygodniowy kurs stawiania pieców. Nauka ta, w której główne miejsce zajmuje praktyka, odbywa się w Instytucie Doskonalenia Rzemiosła. Kurs ten, który niewątpliwie i dla nadoświadczonych mistrzów kalfarskich nie będzie bez pożytku — przyda się dobrze wszystkim uczestnikom.

GRUPA RZEMIOSŁA W IZBIE CENTRALNEJ W KRAKOWIE informuje, iż stworzony swego czasu fundusz gospodarczy został, ze względu na gospodarkę i organizacyjnych przekazy Centrali dla Dostaw Rzemieślniczych. Nazwa jego zatem brzmi obecnie jak następuje: „Fundusz Gospodarczy Centrali dla Dostaw Rzemieślniczych. Kraków, Ausstening 125, pocztowe konto czeskie Nr. 1347”. Należy zaznaczyć, że zadania i przeznaczenie Funduszu Gospodarczego nie ulegają żadnej zmianie. Na miejsce Grupy Rzemiosła wstąpiła jedynie jako odbiorca udzielonej pożyczki Centrali dla Dostaw Rzemieślniczych.

Kupno nieruchomości

Realności wszelkie w Krakowie, na prowincji, kupuje (zamiany, dzierżawy) Biuro „Pisat”, Kraków, Grodzka 59, I. p. Rabka. Kupno — sprzedaż will, domów, parcel, przeprowadza Biuro Augustyńskiego „Universal”, Rabka, tel. 196. Parcele lub domki, Kraków lub okolice, tylko od właściciela kupuje. Biuro Majewski, Kraków, WW. Świętych 8, pod „Nr. 9017”. 3590 Kupie małe gospodarstwo 20 do 30 morgów, oraz miły gospodarz. Zgł.: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 5304”.

Sprzedż nieruchomości

Okazja. Sprzedam piękną parcelę willewą narożnik południowy w Dz. XIII Wznowienie. Wiad.: Nowowiejska 19 m. 11, Swoszowice. Dom, 4 pokoje, stajnia, słodnia, ogród, 400 sążni, tania sprzedaż. Grzywacz, Kraków-Podgórze, Kalwaryjska 27, m. 11. 5519 Kamienica, II. p., centrum Krakowa, solidnie zbudowana, 1.3, okazynie tania sprzedaż. „Lokata”, Kraków, ul. Mikołajska 3, telefon 103-00. 5736 Zaberzów. Przepięknie położone parcelę, przy asfalcie, w centrum, sprzedaje „Lokata”, Kraków, ul. Mikołajska 3, telefon 103-00. 5743 Salwator. Piękna parcela, morgowa, do sprzedania. „Lokata”, Kraków, ul. Mikołajska 3, telefon 103-00. 5744 Dom mur., 4 pok. (Kraków). Dom mur., 6 pok., ładny ogród. Dom mur., 11 pok., ogród. Dom, 4 pok., ogród 750 s. Dom mur., 6 pok., ogród i inne podobne, sprzedaż: Kraków, Zwierzyniecka 8, m. 1. Zakopane: Wille, I. p., 14 pok., 18 pok. i połowie 12 pok., z ogrodami. Rabka: Dom, 5 pok., ogród, oraz duża ładnych parcel budowl. w Zakopanem i Rabce, sprzedaż: Kraków, Zwierzyniecka 8, m. 1. Nowy Sącz. Dom, 6 pok., mur., ogród. Krocienko. Pensjonat, 16 pok., mur., 14 części, tania: Kraków, Zwierzyniecka 8, m. 1. 5829 Pole 2700 s. (w tym sad), 2, 4, 11 morg z zabud. Sprzedaż: Kraków, ul. Zwierzyniecka 8, m. 1. 5831 Polowa domu w śródmieściu w całości 22 ubikacji. Kamieniec, II. p., 27 ubikacji, 1.3, do sprzedania, ul. Słoneczna. Sprzedaż: Kraków, Baszowa 10, m. 1, telefon 159-35. 6463 Parcela, 472 sążni, w Swoszowicach, b. tania do nabycia. „Wspólnota”. Kraków, Diebla 74, od 3—5 tej. 6525 Dom, rodzinny i stajnia, stodoła, 1200 sążni ogrodu, obok lasie Swoszowice. Grzywacz, Kraków-Podgórze, Kalwaryjska 27, m. 11. 5517 Swoszowice, kilka parcel, przy samym Zakładzie położonych, sprzedaż: „Lokata”, Kraków, ul. Mikołajska 3, telefon 103-00. 5737 10G mrg. bez budynków, przy szosie Krosno—Sanok, za bezcen, sprzedaż: Skowronski, Kraków, Adolff-Hitler-Platz 39. Kamieniec, komfortowa, nowa, 19 ubik., przy tramwaju, okazja, sprzedaż: Skowronski, Kraków, Adolff-Hitler-Platz 39.

Kamienica, I. p., komfort. w pięknym położeniu i wille, nowoczesna, komfort., Podgórze, 1/4 kamienicy, I. p., na Osiedlu Oficerskim, dom, 4 pok., biuśko tramwaju, 1 część kamienicy, II. p., z komfortem, w śródmieściu, sprzedaż: Biuro „Wawel”, Kraków, Grodzka 60, m. 8, II. p. 5735 Zupienia nowa, cała wvilla, wille, w Krakowie, 16 pokoi, komfort, okazynie sprzedaż: „Lokata”, Kraków, ul. Mikołajska 3, telefon 103-00. 5738 Sprzedam trzy domy jednorodzinne, Olsza, Prądnik Czerwony i Biały, Kulczycki Karol, Kraków, Olsza, Wolności 54, telefon 133-03. 5394 Kamienica, domy, wille, parcele, gospodarstwa, sprzedaż, kupno, zamiany, dzierżawy przeprowadza szybko i korzystnie Biuro „Pisat”, Kraków, ul. Grodzka 59 I. p. 5249 Parcelę, 1100 sążni na Zakrzówku, na ogród, lub pod budowę, zamienie na domki w okolicy Krakowa, lub sprzedaż. Oferty do Gońca Krak., Kraków, Poststrasse 1, „Nr. 6254”. Rabka. Wille murowana, surowy stan, 7 ubikacji, 1300 m² parceli, sprzedaż Biuro Augustyńskiego „Universal”, Rabka, Tel. 196. 8133k Nowy Sącz. Dom murowany, 6 ubik., centrum, sprzedaż: Biuro Augustyńskiego „Universal”, Rabka, tel. 196. 8135k Rabka. Parcelę 1 723 m², największą działką, front południowy — sprzedaż: Biuro Augustyńskiego „Universal” — Rabka, tel. 196. 8135k Największy wybór kamienic, will, parcel, majątków ziemskich, kolonii — posiada Koncesjonowane Biuro Włodzimierza Juliana Huka. Centrala: Kraków, Piłarska 19. Telefon 116-45. Oddziały: Lwów, Warszawa, Zakopane, Nowy Sącz, Rabka-Zdrój. 7658k Rabka-Zdrój. Wille, murowana, komfortowa, sześciopokojowa, z 2000 metrowym ogrodem, natychmiast do sprzedania. Zgłoszenia: „Informator”, Kraków, Piłarska 19. Tel. 116-45. 8037k Nowy Sącz. Trzy domy w centrum miasta, przy przynajmniej ulicy sklep, zakłady mechaniczne, łącznie z parcelą, sprzedaż natychmiast: Biuro Włodzimierza Juliana Huka, Kraków, Piłarska 19. Telefon 116-45. 8038k Rabka-Zdrój. Sprzedaż, kupno, pensjonatów, will, parcel, obiektów ziemskich, transakcje zamienne, na tamtejszym terenie, przeprowadza Koncesjonowane Biuro Włodzimierza Juliana Huka, Rabka-Zdrój, ul. Kolejowa (Dom Wian). Centrala: Kraków, Piłarska 19. Wola Justowska. Parcelę 500-sążniową, w bardzo ładnym położeniu, sprzedaż: „Informator”, Kraków, Piłarska 19. Wille w Krakowie i na Podkarpaczu, kilka domów i parcel także na prowincji (Kalwaria, Krzeszowice, Nowy Sącz), — sprzedaż „Kraus” Kraków, Zwierzyniecka 11, m. 4, tel. 117-68. 5550 Kamieniec w Krakowie, superkom. 2 i 3 piętrowa, 24 ubikacji, sprzedaż „Kraus”, Kraków, Zwierzyniecka 11, m. 4, telefon 117-68. 5551

Matrymonialne

Wdowiec, brunet, niebiedny, lat 43, nawigacji znajomością drogą celem matrymonialnym, z panją do lat 40 tych samych walorów. Zgłoszenia z fotogr. za ręce, do Gońca Krak., Kraków, „Nr. 6559”. Szatelnia lat 35, inteligentna, miła, zgrabna, pogodnego usposobienia, gospodarna, dobrze zbudowana, bez przeszłości, pozna pana lub wdowca o dobrym charakterze w celu matrym. Zgł.: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 6549”.

Po reformie prawa małżeńskiego w Turcji.

(B) Rok 1926 przyniósł Turcji Kemal Paszy zasadniczy zwrot na polu pojęć prawnych, połączony z zaprowadzeniem reformy prawa małżeńskiego. W miejsce wschodnich przepisów weszła wówczas w życie nowa ustawa małżeńska, wzorowana w ogólnych zarysach na ustawodawstwie szwajcarskim.

Nie wszędzie przyjęto się zniesienie wielożenstwa. Wielu wolało układać sobie życie według dotychczasowych przepisów z czasów sultanów, kiedy to małżeństwo i rozwód były sprawą ściśle prywatną. Trudno było Turkom zrywać z instytucją haremu, o których przebiegły Europejczyk miał często zupełnie mylne wyobrażenia, a w których kilka żon dzieliło się iroską o dobro swego pana. Przywiązanie do dawnych zwyczajów spowodowało, że w trudno dostępnej Analozji utrzymo niektóre dotychczasowe zwyczaje. Mimo zaprowadzenia w kraju tak zasadniczych zmian w dziedzinie prawa małżeńskiego kwitnie w tej części kraju wielożenstwo dalej. Do zawarcia małżeństwa wystarcza tam krótka ceremonia religijna i ucztą wydana dla krewnych i przyjaciół. Para, która uczyniła zadość tym wymogom tradycji uchodzi za małżeństwo, mimo, że niejedną przepis nowozaprowadzonego prawa małżeńskiego nie został zachowany. O ilości żon rozstrzyga mężczyzna, a decyzja zależna jest od jego stanu majątkowego. Ponieważ małżeństwa te nie są wciągnięte do rejestru, trudno w niektórych prowincjach pawet dziś ustalić, ile związków małżeńskich zawarto.

Zapiski urzędowe wykazują, że w roku 1935

zawarto 20.911 małżeństw i że cyfra ta podniosła się w roku 1941 do 35.415. Naogół można stwierdzić, że liczba małżeństw zawieranych według nowych ustaw z roku na rok wzrasta — podczas gdy liczba małżeństw dzikich, maleje.

Nowe prawo małżeńskie zaprowadziło w roku 1926 dolną granicę wieku, po przekroczeniu której można zawierać śluby. Wynosiła ona dla chłopców 18, dla dziewcząt 17 lat. Wielki pociąg do małżeństwa wśród młodzieży tureckiej oraz klimatyczne, społeczne i zwyczajowe momenty zmusiły jednak rząd do obniżenia w roku 1939 tej granicy do 17, względnie 15 lat. — Zarządzenie to okazało się w skutkach bardzo korzystne, zwiększyło ono bowiem wydatnie liczbę zawartych małżeństw. Tak np. weszło w związki małżeńskie w roku 1935 — 493 dziewcząt i 3.703 chłopców w wieku 15, względnie 17 lat, otrzymując uprzednio odpowiednie zezwolenie. Ilość wstępujących w związki małżeńskie w tymże wieku wzrosła w roku 1941 do 2.345 niewiast i 11.504 młodzieńców. Obniżenie granicy wieku koniecznej do zawarcia związku ukroczyło też rozpowszechniony w Turcji zwyczaj fałszowania dat urodzenia przez przerobienie świadectw i dokumentów. Ilość spraw karnych wszczętych z tego powodu wynosiła w 1935 roku 33.953 i osiągnęła w roku 1937 rekordową cyfrę 61.806. Powiedzenie, że w „starym piecu djabek pali”, można zastosować także do Turków i Turczynie. W roku 1935 weszło bowiem w związki małżeńskie 45 mężczyzn i 14 kobiet w wieku ponad 80 lat. Cyfra ta spadła w 1941 roku do 29 mężczyzn i trzech kobiet.

Gościnne występy

Artyści warszawscy w K. T. P.

Kraków, 17 maja. Wieczór ten należy bezwzględnie zaliczyć do rzędu, pod każdym względem udanych, pomimo to, że nie było „łoczno na scenie”, bo zaledwie brali w nim udział cetero osoby.

Złożyło się na to: dobory program, dobre utwory, świetni wykonawcy i odpowiedni do poziomu podkład muzyczny.

Znakomita śpiewaczka, artystka opery warszawskiej, p. Korff-Kawecka, posiada prześliczny, wysoki, o przyjemnym, kryształowym brzmieniu, liryczno-koloraturowy głos. Artystka bierze najwyższe nuty bez najmniejszego wysiłku. Słodkie, czyste staccata. Wyczuwa się doskonałą szkołę i wielką rutynę śpiewacza.

Pani Korff-Kawecka rozpoczyna swój repertuar odśpiewaniem arji z op. „Halka” Moniuszki, dalej idzie arja z „Violetty”, następnie melodyjne, porywające „Odgłosy wiosenne” Straussa i dodaje parę piosenek lekkich na bis, o których forsownie dopomina się zachwycona widownia.

Dyskretny, subtelny, jak zwykle, akompanja-

ment p. Marjana Radzika. Zaznaczyć należy, że po jednej jedyniej próbie ze śpiewaczką.

Para tancerzy, Bittnerówna-Kapliński, która nie zatara jeszcze przyjemnego wrażenia po swoich występach z przed paru tygodni — owa- cyjnie witana. Chociaż oboje stanowią doskonałą parę tancerza, jednakowoż w tym ducie Bittnerówna trzyma prym. Świetna technika tej, ze wszech miar utalentowanej tancerki, oparta jest na kanonach klasycyzmu i modernizmu tańca wyzwołanego. Taniec pełen przedziwnej, plastycznej ekspresji, w którym mimika jest tak jasna, tak wymowna, że nie mogłyby jej zastąpić najgłośniejsze słowa. Tu każde pochylenie, każdy gest ma swój wyraz, jest celowy, odczytany, przemysłany. Zdobycie i wyszkolenie tej aktorskiej strony tańca, artystyka, w swojej niezwykłej skromności, przypisuje swemu partnerowi, który, według jej słów, „nagiął” ją, rozruszał, podciągnął aktorsko.

Obserwując taniec Kaplińskiego, jego wybitne cechy aktorskie, musimy się jednak zgodzić i przystać na orzeczenie ucześciej jego partnerki.

Prócz wielu drobnych duetów tej pary tancerzy, największe wrażenie i najszerze pole do obserwacji walorów choreograficznych, nastąpił przepiękny balet w I-szym akcie: „Pieśń

Co grają w teatrze?

Środa, 17 maja (godz. 18-ta) jak również w dni następne Barbara Bittnerówna, znakomita i czarująca tancerka Warszawy ze swoim partnerem, Jerzym Kaplińskim, Helena Korff-Kawecka, artystka opery warszawskiej, Antoni Jakubas, recytator, konferansjer oraz orkiestra K. T. P. pod dyrekcją Adama Lenczowskiego w montażu tańca, pieśni i słowa.

Impreza w „Błękitnej Sali”.

Dzisiaj we środę 17 i jutro 18 bm. o godzinie 18-cj odbędą się wieczory tańca, śpiewu i muzyki na rzecz Tadeusza Piłarskiego. Udział biorą: Helena Hrab-Szałkiewicz, Zofia Węglawówna, Hanka Dyląganka, Tadeusz Kondrat, Tadeusz Kalinowski, Janusz Obidowicz, Zbigniew Dronka i Zdzisław Radzik.

P. Piłarski, dobrze jest znany Krakowiakom, gdyż przez szereg lat miał humor na scenie krakowskiej — to też społeczeństwo krakowskie niewątpliwie pośpieszy tłumnie na te wieczory, dając w ten sposób wyraz swej sympatii dla artysty, który stał się ofiarą tragicznego wypadku.

Kasa czynna od godz. 16-cj w Błękitnej Sali Filharmonji, ul. Zwierzyniecka 1, II p.

Przełożenie przedstawień teatru kukielek.

Kraków, 17 maja. Przedstawienia „Bajowych Bajeczek, Swierszowskich Skrzypeczek” Krakowskiego Teatru Kukielek, zapowiedziane w Sali Niebieskiej Filharmonji G. O. na dzień 15 maja br. zostały przełożone z powodu próby orkiestry Filharmonji na sobotę 26 maja 1944 r. i niedzielę 21 maja 1944 roku, godz. 14, 16, 18.

Bilety z poniedziałku 15 maja zachowują swą ważność na niedzielę 21 maja godz. 16 i 18. Dalsza sprzedaż biletów w kasie Filharmonji od piątku 19 maja, od godz. 9-tej rano.

mocarów“ na tle oryginalnej dekoracji, dobrze imitującej mgły fioletowe, unoszące się nad mozarami, złożony z trzech poszczególnych części: „Taniec mozarów”, wykonany przez J. Kaplińskiego, „Taniec mgły” — Bittnerówna i „Bacchanalia” — Bittnerówna-Kapliński. W „Taniecu mgły” młodziutka artystka, wyglądająca jak zjawisko, miała możność zająć w całej pełni swego talentu.

Poza skończoną harmonią linii, płynnością i giętkością ruchów, uderza bajecznie estetyczna, przedziwna modulacja dłoni, które rozwierają się i zamykają, jak kielichy nenatury.

Bardzo przyjemną, w dobrym tonie, conferansjerkę prowadził p. Jakubas, który również recytuje „jak z nut”, melodeklamuje, podśpiewuje, a robi to wszystko z humorem, w ramach umiarkowanego komizmu.

Artystę mile przyjmowano i darzono go rzeczysystemi brawami, dopominając się bisów bez liku.

Orkiestra pod dyrekcją p. Lenczowskiego odegrała dwa numery: „Galop” i „Oberek” prócz sprawnej ilustracji muzycznej do tańca Bittnerówny i Kaplińskiego.

Eljot.

Różne

Wdowa, lat 52, pracownia, uczciwa, pragnie tą drogą poznać pana, o tych samych walorach, najchętniej wdowcy. Cel matrym. Zgłosz.: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 6570”. Panna lat 25, szatelnia, inteligentna, pogodnego usposobienia, gospodarna, dobrze zbudowana, bez przeszłości, pozna pana lub wdowca, o dobrym charakterze, w celu matrym. Zgłoszenia tylko z fotogr. do Gońca Krak., Kraków, „Nr. 6548”. Panna, lat 34, pragnie poznać pana, ze sfer robotniczych. Rozwiedniwy wykuźni. Cel matrym. Zgł.: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 6491”. Dobra krakowka, panna lat 24, blondynka, materialnie niezależna, pozna najchętniej rzemieślnika (może być biedny), do lat 32. Zgł.: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 7908K”.

Otili Wracaj zaraz do domu. Jestem ciężko chora. Dziecko bez opieki. Musisz przyjść. Duża paczka ważnych papierów znalazła się. Wolańska Erna, Kraków, Diebla 1, m. 4. 6389 Błyskawicznie zamki, zameczki, zatrzaśki naprawia i wstawia do śniegówców, getrów, łeczek, torbek oraz naprawia obuwie gumowe i wykonuje wszelkie szewskie roboty Zakład szewski, Kraków, ul. Szpitalna 20. 6070 Płaszak zabłąkany, do odebrania w firmie ul. Gołębia 1, II. p. w ganku. Biały pincesz, uszy sterzące, obroza czystoona aabijana. 6448 Zginęła sukca, afepiecznik, długowłosa, w okolicy ul. Wiślniej, dnia 10. V. Wabi się „Myszka”, czarno-siwa, bardzo słaba (14 lat), oddać za wysokim wynagrodzeniem. Kraków, Wiślna 3, 6483 H. C. Andrieu. Fotograficznie piękne zdjęcia, 6 szt. gotowych w ciągu 8 minut, odpowiednie do dokumentów osobistych, w pamiętki i podarki, oraz powiększenia z tych zdjęć wykonuje Photomoton, Kraków, Dworzec Główny, obok kas biletowych dla Polaków. 8263k Zginął pies, wilczur brąz-czarny, lat 12, w okolicy plac Inwalidów—Kazimierza Wielki. Oddać za wynagrodzeniem: 6511 p.p. Fryzjerzy proszeni są o nadanie adresów, celem przesłania cenników art. fryzjerskich, Kraków, Skrytka pocztowa 144. 6225 P. T. Spółdzielnie Drogerii Sklepy Perfumeryjne i Galanterijne proszone są o nadanie adresów, celem przesłania cenników. Kraków, Skrytka pocztowa 144. 6227 Mydlonica-Zarząd. Pokój umeblovany z tarasem, na dwa miesiące, wynajmie. Kraków, Koletek 5, m. 4. 6930 Angerowo kapelusze z powierzonego materiału w dwóch dniach wykonuje pracownia modniarska Jagwił Lorenc, Kraków, Diebla 22/5, wejście z korzytarza. 4880 Z-gie drzwi na prawo. 4880 „S. O. S.” — Plusywy sprzedają sen z powiew — wzywam na pomoc „Zakłady Dezynfekcyjne Gazochemia”, Kraków, Piłarska 19. Tel. 116-45. 7705k Zegarki, budziki itd., naprawia: Kraków, Pl. Wolnica 8 zegarmistrz. Zamieniono dnia 17. III. 1944, w pociągu na linię Stróż—Wągorz walizę, w której była teczka z dokumentami na nazwisko Antonowicz Bobdan. Pana, który omyłkowo zabrał walizę zostawiając mnie swoją, proszę o zwrot dokumentów za wynagrodzeniem, pod adresem: Jan Matera, Przybysławice, p. Orlinów, Dystrykt Kraków. 7928k

Keszule męskie i damską bieliznę, z powierzonych materiałów, wykonuje Pracownia „Alicja”, Kraków, Długa 27. **Fotokopje** dokumentów wykonuje natychmiast Dom Fotografji Bielec, Kraków, Karmelicka 50. 4644 Obrazy stare, zniszczone, bez podpisu, malarstwo zagraniczne, polskie — przynieść do fachowej, bezpłatnej oceny: Kraków, Łobzowska 6. Salony Obrazów. **Plukawy** oraz wszelkie robotwo wraz z zarodkami topi radykalnie gaz „BF”, oraz odszczerzanie przeprowadza dezynfekcja „Azot” — Kraków, Diebla 19/7, tel. 217-48, Tarnów, Wałowa 3. 4900 **Koperczka** zegarków, zegarów i budzików, uskuteczniła firma Gajewski, Kraków, ul. Starowisna 26. 4905 **Gnat**, specjalista trwałej ondulacji wykonany w Wiedniu, wykonuje plynami zagranicznymi najlepszymi nieszkodliwymi „Jasia” Kraków-Podgórze, Limanowskiego 3. Za czyni i długi mojej żony Henryki, nie odpowiadam. Jan Sliwów — Chodów, Pan, który kupił w sobotę, dn. 29. IV. 1944 o godz. 6 wieczór na ulicy Miodowej, w składzie węgla, żółte podybity z białym, Nr. 40, proszony jest o przyjęcie na ulicę Szymanowskiego 13, m. 1. **Ralliere**, wabi się „Bob”, zginął w niedzielę, 14. V. br. na Woli Justowskiej, w pobliżu Zwierzynieckiego, sierść czarna, wysylata pomalowaną błękitno, posiadał żółte szorki i tabliczkę magnitratu 1943. Odprowadzić za wytkim wynagrodzeniem pod adresem: Kraków, ul. Długa 27, m. 9. — St. Choinicka. **Poszukiwany** brata Władysława Huko i siostry Stanisława Huko, urodzonych w Kamieńcu Podolskim, którzy wyjechali w roku 1919 do Polski. Wiadomości kierować: Agencja Gazet, „Sławy Socj” dla Głab Stanisław. 8175k **Rodźni** mogą wyjechać na roboty rolne do południowej Rzeszy. Zgłoszenia przyjmują Biuro Informacyjne dla pracowników fizycznych i umysłowych w Kraków, Burgstr. (Grodzka) Nr. 60. **Pracownia** kolder i materacy, Kraków, Stajniarska 6 — Mieczysław Włodarczyk. Przyjmują koldry do roboty po cenach przystępnych 3488 **Wydam** i obiad smaczny domowy. Kraków, Miodowa 13/5. 4130 **Dwany**, kilimy naprawiam. Kraków, Jabłonowski 9. 4728 **Szczeruński**, zaprzyjczony biegły otwiera kasy pancerne, prowadzi pracownię mechaniczno-ślusarską, Kraków-Podgórze, Dąbrowskiego 1, tel. 189-61. 4999 **Mozny** biurowe przerabia, odnawia, naprawia specjalista, Zychowicz, Kraków, Felicjanek 21. 2612 **Spedyjny** przedstawicielstwo wdzierzał lub zakupi samochód LKW do 2 t., furgon ze skrzynią lub trójkołowic. Możliwość przeróbki i rejestracji. Oferty: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 5073”. **Piaton**, kome robotniczy, do wynajęcia. Kraków, Skrytka pocztowa 504. 5709 „Jola”, Kraków, św. Tomasza 10, p. 4, noszenie oczek, cerowanie, gosywanje strop, punktualnie szybko — ekspresy natychmiast, wszelkie roboty na drutach. 5763

Rękawiczki żółta, skórkowa, zgubiłem 15. V. 1944, godz. 17.45 w tramwaju koło kina „Urania”. Znalazcy z oddać: Kraków, ul. Smoleńsk 27, m. 2. **W nocy** na 6. V. 1944 r. w pociągu Lwów—Kraków przepada walizeczka z pieniędzmi, rzeczami i dokumentami na nazwisko Jan i Zofia Salewicz. Uczciwego znalazcę upraszam o zwrot przynajmniej niepotrzebnych mu dokumentów za wynagrodzeniem do Polsk. Kom. Opiek. w Brzesku lub w Krakowie, ul. Salewiczów. 6429 **Na dworcu** Ostrowiec Świętokrzyski, dnia 10. V. br. rano, zginięły dwie małe walizki, zawierające prócz garderoby i leków, dyplom lekarski i inne dokumenty, na nazwisko Kraus Karol, oraz dyplom pielęgniarzki i inne dokumenty, na nazwisko Kraus Wiktorina. Znalazcę upraszam o zwrot przynajmniej dokumentów na adres: Dr. Kraus, Opatów-Kielecki, Szpitalna 4, za wysokim wynagrodzeniem. 6290 **W marcu** 1944 skradziono na targu w Bochni Kartę Rozpoznawczą Nr. 1258, wystawioną na nazwisko Adela Siwadowskiej w Bratucicach Nr. 155, wydana przez gminę zbiorową Bogucice, podpisana przez Komisarz Bochni Krakauca 7926k **Skradziono** Kennkarte Nr. 389, wystawioną na nazwisko Halik Antonina, przez Kreishauptmannschaft Debica. **Zgubiono** Kennkarte Nr. 495, na nazwisko Madej Edward, Skowierzyn, wystawioną przez Zarząd Gminy Zbądnów, pow. Debica. 7974k **Zgubiono** świadectwo szkolne, 7-mej klasy szkoły powszechnej w Przeworsku, na nazwisko Markocki Józef, Przeworsk, ul. Gimnazjalna 859. 7975k **Dnia 3. IV. br.** jadąc ze Lwowa do Tarnowa, skradziono w pociągu Ausweis Nr. 1/1740, wydany przez Volks-politisches Referat beim und Polizeiführer Lemberg, na nazwisko Helena Baran. 8181k **Dnia 3. IV. br.** zgubiłem Kennkarte, wystawioną przez Kreishauptmannschaft Tarnów, na nazwisko Kopeć Józef, Łęka, oraz 60 zł z portfelem. Przed nadzyciem zagubionych dokumentów ostrażę się. 8182k **Zgubiono** Kennkarte Nr. 53/IX, na nazwisko Irena Giela, wystawioną przez gminę Madole, pow. Krosno. 7968k **Skradziono** Kennkarte Nr. 3550, na nazwisko Aleksander Grzesik ul. 14. I. 1905, w Smolarynach, a wystawioną przez gminę Zolynia, pow. Jarosław. **Zgubiono** Kennkarte Nr. 2040, wystawioną przez Landkommisariat Kazimierza Wielka, na nazwisko Wrona Wincenty, Bronoczyce, gm. Dobieszawice, pow. Miechów. 7953k **Boruch** Zofia, ur. 26. IV. 1923 w Rzędzinie, zam. w Rzędzinie, pow. Tarnów. zgubiła Kennkarte Nr. 1737, wystawioną przez Starostwo powiatowe w Tarnowie. 7954k **Zgubiono** Kennkarte dnia 20. III. br., na dworcu w Krakowie, wydana przez gminę Bochnia-Wieś, na nazwisko Papugowa Marja, zam. w Pogwizdowie, gm. Bochnia. 7955k **Zgubiono** Kennkarte, wystawioną przez gminę Bochnia-Wieś, na nazwisko Malinowski Tadeusz, zam. w Kolanowie. **Zgubiono** dnia 25. III. br. Kennkarte, wydaną przez gminę Wiśnicz Nowy, na nazwisko Kokoszka Marja, zam. w Lomnie, pow. Bochnia. 7957k **Zgubiono** Kennkarte Nr. 3475, na nazwisko Gurdak Zofia, zam. Chmielów Nr. 429, wystawioną przez Kreishauptmannschaft Debica. 7951k

S. p.
Jadwiga z de Laveaux SKÓRCZEWSKA właścicielka realności przeżywszy lat 49, po długiej, a ciężkiej chorobie, opatrzona Sw. Sakramentami, zasnęła w Pańu dnia 13 maja 1944 r. Wyprowadzenie zwłok z Kaplicy na Cmentarzu Rakowickim do grobowca rodzinnego, nastąpiło we wtorek, dnia 16 b. m. o godz. 2.30 popoł., o czym zawiadamiają strasznani 6535 Matka i Bracia.

PODZIĘKOWANIE
Wszystkim, którzy oddali ostatnią przysługę memu Najukochańszemu Mżowi ś. p.
Józefowi KLIMKOWI
a szczególnie Przewielebnemu Księdzu Kanonikowi Józefowi Urbaszkiewiczowi, O. Rektorowi Szymonowi Krzemienieckiemu, Inspektorowi Nawalamentu, Panu St. Kozeli, Wiechemistrzowi Miasta Bochni Janowi Widelce, Pracownikom Gminy Zbiorowej Uście Solne i Lipnicy Murowanej oraz wszystkim tym, którzy mi nieśli słowa współczucia i pociechy, tą drogą składam staropolskie „Bóg zapłać”.
Żona z Rodziną.

PODZIĘKOWANIE
Wszystkim, którzy oddali ostatnią przysługę naszej Najukochańszej Żonie i Matce ś. p.
EMILJI z Jedlińskich KUCZYŃSKIEJ
zmarłej w dniu 20 kwietnia 1944, a w szczególności Przewielebnemu Duchowieństwu, oraz wszystkim, którzy okazali nam tak wiele serdecznego współczucia, składają serdeczne „Bóg zapłać”.
Mąż, Dzielci i Rodzina.

PODZIĘKOWANIE
Wszystkim, którzy wzięli udział w pogrzebie ś. p.
Franciszka DZIADŁOWICZYKA
w dniu 13. maja 1944 r. w Krakowie, składają serdeczne „Bóg zapłać”.
Żona, Córki, Synowie, Zięciowie i Wnuki.

Zgubiono Kennkarte wydana w 1943 r., w gminie Chmielów, wystawioną przez Starostwo Debica, na nazwisko Stanisław Marja, ur. 18. III. 1918 w Pałesnyku, gm. Zakliczyn. 7958k **Zgubiono** Kennkarte Nr. 1671, w Stalowej Woli, wystawioną przez Starostwo Jarosław, dnia 4. V. 1943, na nazwisko Gamska Edmund. 7959k **Zgubiono** Kennkarte Nr. 2006, na nazwisko Gromek Zofia, wystawioną przez Landkommisariat Nisko. 7960k

DR. AWANDER SA KRAKOW NOVASCABIN USUWA RYBY I RYBKI SWIERZB DO MARYCZY W APTEKACH I ORODERIACH

Zakład Rytowniczo-Złotniczy Tadeusza Prochwicza KRAKOW, GRODZKA 5, I. p. of. m. 4.

Dirtin PEVN. PROSEK zabija pluskwy i ich zarodki

Nowootwarty Sklep Komisowy KRAKOW, UL. STRADOM 19.

KSIĄZKI z zakresu techniki — dostarcza KSIĘGARNIA D. E. FRIEDLEINA

ERES WARSZAWA, Marszałkowska 66 dostarcza bułtowo PO CENACH NAJNIŻSZYCH

ERBE Srodki lecznicze ERBE

Wędkarze i Rybacy! Polecamy cenne wydawnictwa łachowe: Wędkarstwo na wodach Polskich

Symbol Łańfama CHEMIEPRODUKTE ADAMCZEWSKI WARSZAWA

Wolne posady Potrzebna służąca młoda, zdrowa, do trzech osób. Wiadomość Kraków, Kanonicza 7, parter. 6644

Służąca, lub dochodząca, do sprzątania i gotowania, potrzebna zaraz. Kraków, Kościuszki 13, Henzlowa. 6342

Przemysł metalowy w Bawarii i Saksonii poszukuje robotników do bardzo dogodnych warunków. Zgłoszenia przyjmują Biuro Informacyjne dla pracowników fizycznych i umysłowych w Krakowie, Burgringstrasse (Grodzka) 60.

Pracodawca poszukuje do sprzątania i pomocy w domu dziewczynki, z dobrą wyprawą. Zgłoszenia: Kraków, Grodzka 40, m. 2. 8234K

Srebrne stare, polowane, oraz fasonowe, kupuje i płaci najwyższe ceny Firma Gajewski Kraków ul. Starowińska 26

Zegarki, zegary używane kupuje, Kraków Grodzka 61, zegarmistrz. 5386

Przebieżny maszyn „Singer”, maszyn pisarskich, patefonów, płyt, srebra, platynu, kryształów, porcelany, aparatów, waliz. „Centrokomis”, Kraków, Grodzka 9. 5452

Obrazy Fałata i Wyczółkowskiego. poszukiwane. Komis, Kraków, Starowińska 33. Harmonja od 12—120 basów, oraz inne instrumenty muzyczne, poszukuje Komis, Kraków, Starowińska 51, tel. 128-41.

Przebieżny maszyn „Singer”, maszyn pisarskich, patefonów, płyt, srebra, platynu, kryształów, porcelany, aparatów, waliz. „Centrokomis”, Kraków, Grodzka 9. 5452

Przebieżny maszyn „Singer”, maszyn pisarskich, patefonów, płyt, srebra, platynu, kryształów, porcelany, aparatów, waliz. „Centrokomis”, Kraków, Grodzka 9. 5452

Przebieżny maszyn „Singer”, maszyn pisarskich, patefonów, płyt, srebra, platynu, kryształów, porcelany, aparatów, waliz. „Centrokomis”, Kraków, Grodzka 9. 5452

Przebieżny maszyn „Singer”, maszyn pisarskich, patefonów, płyt, srebra, platynu, kryształów, porcelany, aparatów, waliz. „Centrokomis”, Kraków, Grodzka 9. 5452

Przebieżny maszyn „Singer”, maszyn pisarskich, patefonów, płyt, srebra, platynu, kryształów, porcelany, aparatów, waliz. „Centrokomis”, Kraków, Grodzka 9. 5452

Płyty poważnej i lekkiej muzyki w dużym wyborze, najcenniejszych śpiewaków. Królewna Snieżka, sprzedam. Codziennie godz. 10—20-tej, niedziela 10—13. Kraków, Mogiła 8, m. 6.

Przebieżny maszyn „Singer”, maszyn pisarskich, patefonów, płyt, srebra, platynu, kryształów, porcelany, aparatów, waliz. „Centrokomis”, Kraków, Grodzka 9. 5452

Przebieżny maszyn „Singer”, maszyn pisarskich, patefonów, płyt, srebra, platynu, kryształów, porcelany, aparatów, waliz. „Centrokomis”, Kraków, Grodzka 9. 5452

Przebieżny maszyn „Singer”, maszyn pisarskich, patefonów, płyt, srebra, platynu, kryształów, porcelany, aparatów, waliz. „Centrokomis”, Kraków, Grodzka 9. 5452

Przebieżny maszyn „Singer”, maszyn pisarskich, patefonów, płyt, srebra, platynu, kryształów, porcelany, aparatów, waliz. „Centrokomis”, Kraków, Grodzka 9. 5452

Przebieżny maszyn „Singer”, maszyn pisarskich, patefonów, płyt, srebra, platynu, kryształów, porcelany, aparatów, waliz. „Centrokomis”, Kraków, Grodzka 9. 5452

Przebieżny maszyn „Singer”, maszyn pisarskich, patefonów, płyt, srebra, platynu, kryształów, porcelany, aparatów, waliz. „Centrokomis”, Kraków, Grodzka 9. 5452

Przebieżny maszyn „Singer”, maszyn pisarskich, patefonów, płyt, srebra, platynu, kryształów, porcelany, aparatów, waliz. „Centrokomis”, Kraków, Grodzka 9. 5452

Przebieżny maszyn „Singer”, maszyn pisarskich, patefonów, płyt, srebra, platynu, kryształów, porcelany, aparatów, waliz. „Centrokomis”, Kraków, Grodzka 9. 5452

Przebieżny maszyn „Singer”, maszyn pisarskich, patefonów, płyt, srebra, platynu, kryształów, porcelany, aparatów, waliz. „Centrokomis”, Kraków, Grodzka 9. 5452

Przebieżny maszyn „Singer”, maszyn pisarskich, patefonów, płyt, srebra, platynu, kryształów, porcelany, aparatów, waliz. „Centrokomis”, Kraków, Grodzka 9. 5452

Przebieżny maszyn „Singer”, maszyn pisarskich, patefonów, płyt, srebra, platynu, kryształów, porcelany, aparatów, waliz. „Centrokomis”, Kraków, Grodzka 9. 5452

Pracował wiośtami cały dzień, zapuszczał i wyciągał sieci. Nagrodą obfity połow i wypoczynek przy filiżance kawy

SREBRO STOŁOWE Platory — Fotoaparaty Zegarki — Patefony Lisy i peleryni oraz garderobę damską i męską — poleca KOMIS KRAKOW Grodzka 32

CYRK „KORONA” zmiana programu KRAKOW, ulica Kalwaryjska Nr. 70. Codz. godz. 18.15, święta i niedziela 6.363 godz. 15 i 18.15.

Komis Krakow PL. DOMINIKAŃSKI 4. Telefon 198-36. Eleganckie drewniaki i sznuraki sprzedaje i wykonuje na zamówienia z powierzonego materiału w przeciągu 5 dni.

INTERWENCJE W URZĘDACH tłumaczenia, podania uskutecznia uprawniony tłumacz KRAKOW, BERKA JOSELEWICZA 17, M. 5.

6 zdjęć z fotografii getowych w ciągu 8 minut, do dowodów osobistych, legitymacji i t. p. celdów urzędowych, do tego legitymacji powiększenia formatu pocztówki, odpowiednio jako podarki i pamiątki osobiste

Przedsiębiorstwo Photomatonu Krakow — Dworzec Główny obok kas biletowych dla Polaków. Ost-Foto.

Przebieżny maszyn „Singer”, maszyn pisarskich, patefonów, płyt, srebra, platynu, kryształów, porcelany, aparatów, waliz. „Centrokomis”, Kraków, Grodzka 9. 5452